

Obertes les inscripcions per al Concurs de Cançó de Salitja

● **Salitja.** El Concurs de Cançó de Salitja arriba enguany a la 30a edició i ja s'ha obert el termini per a les inscripcions. Aquest any, l'organització ha ampliat els premis amb 800 euros per al primer premi, 400 euros per al segon i 200 euros per al tercer, a més del Premi Popular. El concurs es realitzarà el 15 d'agost a la plaça Major de Salitja, amb els concursants seleccionats entre tots els inscrits. Per a inscriure's ja es pot fer a través de la pàgina web <http://concurs.salitja.com>. Allà s'hi haurà d'adjuntar una gravació de la cançó. Es poden fer inscripcions fins al 6 de juliol. / L.P.

Presenten «Acrollam» de Mesquida a La 22

● **Girona.** La darrera novel·la de l'escriptor mallorquí Biel Mesquida, *Acrollam* (Empúries), serà presentada aquest dijous a la Llibreria 22 de Girona. En l'acte de presentació hi intervinen el mateix autor, juntament amb l'escriptor gironí Josep Maria Fonalleras, i el lingüista Pep Nadal. La presentació es farà a les 8 del vespre. / L.P.

Tàrrega ocuparà un poble en una obra de la fira de teatre

Jordi Colominas manté el sostre de 60 grups i la prioritat d'obres de carrer

JORDI BORDES / Barcelona

● La Fira de Teatre al Carrer de Tàrrega es creu el seu eslogan: territori creatiu. S'ho creu perquè potencia el carrer com a espai no convencional on programar els espectacles i perquè busca nous escenaris, com ara la instal·lació de foc de Carabosse al nucli del Talladell, amb 250 habitants, o una carretera en què s'evoça la prostitució.

El director artístic Jordi Colominas es va marcar, en la primera edició, el sostre de 60 companyies i la prioritat d'espectacles de carrer i muntatges per a llocs no convencionals. Aquest any, repeteix la fórmula que ajuda a garantir la qualitat dels espectacles. Pel que fa al nombre d'obres de sala, continua ajustant-se (tot i haver-hi una gran quantitat de propostes). Colominas dona espai a totes les disciplines d'escenari i té clar que, com a aparador internacional, dona preponderància a les peces visuals per sobre de les de text.

Colominas manté també la possibilitat de programar fora del nucli urbà de Tàrrega. Era un element imprescindible per representar *Braakland*, de la companyia holandesa Dakar l'any passat. En aquesta edició, es posen a prova tres espais nous: el poble del Talladell, el parc de Sant Eloi i una carretera

local (que no ha transcendit per aconseguir l'escena desèrtica que també necessitaven els de Dakar). Si Carabosse proposa un viatge íntim amb un espectacle de foc pels racons del Talladell, el parc de Sant Eloi serà l'escenari de l'obra en què intervenen tres ballarins, tres carretons elevadors amb tres contenidors i tres cantants sobre la immigració i el grup Reial Companyia de Teatre de Catalunya planteja a *Kurva* la prostitució de carretera. La fira continua receptiva a nous formats, com ara el de La Caravane Passe, que proposa una festa amb circ i cabaret partint d'un casament gitano fictici.

Santa Tecla

La ciutat continua oberta a les necessitats de la Fira de Teatre al Carrer i, lluny de fer servir aquesta fórmula com un sistema per allunyar la concentració artística, la planteja com a ne-

Un instant d'un espectacle de foc de Carabosse. / SYLVIE MONIER

cessitats del muntatge. A Tàrrega, desapareix l'espai Tarradellas (on se solien fer els muntatges d'inauguració), ja que es converteix en un aparcament,

cosa que facilitarà l'ordre al centre del nucli urbà. La fira guanya una plaça que serà cèntrica i s'especula que principal per a les pròximes edicions; és la plaça

de Santa Tecla, habilitada a prop del Reguer; a l'hora de dissenyar-la hi van intervenir responsables de la fira per fer-la compatible amb l'espectacle.

Una altra inauguració catalana

● Deambulants va obrir l'any passat la Fira de Teatre al Carrer de Tàrrega. Aquest any, la seleccionada és la companyia targarina («i no és xovinisme») Efímera, que treballa habitualment en la creació de grans artefactes per a altres companyies. Per exemple, segons comentava la setmana passada Colominas, crea aparells de gran il·lusionisme per al Mag Lari. Efímera proposa a *Pop3* un homenatge al pop art d'Andy Warhol, amb un espectacle que integra música original de Rafel Plana, amb dansa, audiovisuals i grans efectes de llum i so. El trio d'actors i artesans pro-

cedeix de la companyia Voltaires, que fa unes edicions va deixar molt bon gust de boca. Colominas assumeix el risc de convidar grups autòctons per a la inauguració: «La fira ha de ser una eina per al creador català.» El percentatge de companyies catalanes es manté de les anteriors edicions (32 de les 60); l'altra meitat són, a parts iguals, grups estatals i estrangers. En aquesta llista, cal sumar-hi els convidats de les empreses privades Accés Teatre, Educats i 23Arts, que gestionen uns espais amb una programació independent de l'oficial.

«Com trobaria Harry a Sally el 2008?»

V. GAILLARD / Barcelona

● La periodista i jurista Emma Reverter ha dut a terme una investigació sobre les cites per la xarxa a Nova York, on viu, i n'ha fet una novel·la amb tocs de comèdia romàntica. «Com trobaria Harry a Sally el 2008? Segurament per internet», diu. *Cites a Manhattan* (Grup 62/Planeta) proposa un manual per trobar parella amb els recursos actuals.

Reverter va arribar a Nova York després dels atemptats de l'11-S. Ha escrit nombrosos articles per a la premsa catalana sobre les Nacions Unides, Guantánamo, la crisi de refugiats de l'Iraq i la pena de mort als Estats Units. Així doncs, «cansada» de tractar temes tan feixucs, va decidir optar per un tema més de societat, com

ara les cites per la xarxa. «Finalment, amb els altres periodistes aprofitàvem els moments de descans per comentar experiències de gent que ho havia provat», diu. A més, assenyala que és una tema que és moda: pràcticament tots els diaris tenen una secció dedicada a aquests assumptes, com ara el *New York Times*, el *Washington Post*, i la revista *Time Out*, que publica una columna en què s'expliquen les darreres novetats en aquest terreny. «És clar que ens porten cinc anys d'avantatge i cada vegada existeixen webs més específics, com ara de vegetarians, de gent que practica el ioga, d'amants de l'òpera, del vi i dels gossos.»

La novel·la, que té una base totalment periodística, està escrita en primera

persona i pren la forma d'una columna que la protagonista, la periodista Victòria Sachs, publica al diari *Dia a Barcelona*. A través de les peripècies de l'heroïna, el lector va descobrint les diferents maneres de trobar parella, des de les cites tradicionals a cegues fixades per internet, fins a trobades de vuit minuts («cites blink») amb diferents persones i també l'opció de contractar una consellera matrimonial.

«Vaig començar la investigació amb molts prejudicis, però després vaig adonar-me que tant la consellera matrimonial com els seus clients són gent molt normal.» Reverter va treballar amb l'assessora de cites Lisa Clampitt durant una setmana. Aquesta psicòloga va muntar una assessoria els anys noranta

i, atesa la gran demanda, va muntar una escola (The Matchmaking Institute) i ha obert una filial a Singapur. «El millor per trobar parella és contractar una consellera, perquè tot i costar 17.000 euros l'any, el percentatge d'èxits és molt alt. En canvi, per internet un 75% de gent menteix.» La periodista també parla «d'amors de retalla i enganxa», gent que es dedica a copiar perfils i fotografies d'altres persones per fer-los passar com a seus. En tot cas, l'autora constata una diferència abismal entre la pràctica d'aquest tipus de cites als Estats Units i a Catalunya: «Aquí aniries d'estrany i no diries res, i allà no ho amaguen, simplement són persones que viatgen molt i no tenen temps per relacionar-se.»

PUBLICITAT

D'ALCOHOLICS REHABILITATS

ASSOCIACIÓ

adara

GIRONA

TENS PROBLEMES AMB L'ALCOHOL

•Truca'ns i t'ajudarem•

Tel. 689 01 38 44

Horari: de 19 a 22 hores.

11879602265F

PUBLICITAT

80115-982244Y

Només habitatges amb garantia professional

www.elpunthabitatge.cat

La manera més fàcil de trobar un habitatge

EL PUNT HABITATGE